

Република Србија
Агенција за борбу против корупције
Београд
Царице Милице 1

Предмет: иницијатива за спровођење контроле поштовања правила о финансирању политичког субјекта и спровођење других радњи из надлежности Агенције

Поштовани,

На друштвеним мрежама смо наишли на текст који је широко дистрибуиран, чију аутентичност нисмо имали начина да утврдимо, али нисмо наишли ни на информацију да су наводи оспорени. У питању је објава на друштвеном мрежи Фејсбук, кориснице Ене Недић, која је објављена и тренутно доступна на адреси: <https://www.facebook.com/ena.nedic.3/posts/3419060664777458>.

Наводи из објаве на интернету

Између осталог, ту се може прочитати да је „уз гаранције за запослење и самосталан излазак на изборе без СНС-а“, позвана „да ради преко једне наврат-нанос новоосноване странке квазимонархиста“, да је „након кобног избора пријављена сам у јавном сектору, у Позоришту младих у Новом Саду, чији је директор тада била Емилија Мрдаковић“, да јој је „било строго забрањено појављивање на послу“ и да је „наспрот томе, морала да ради у Инфо-служби странке 6 дана недељно без фиксног радног времена - доступност цео дан“. Посао јој је наводно „обухватао праћење медија, писање саопштења за јавност на републичком нивоу, изјава страначким функционерима и неписменим представницима у Народној скупштини који нису умели ни да ишчитају предлоге закона, вођење конференција, едукације запослених преко странке, промоције лажи по целој Србији“. Наводно је такође сваки дан „практично била приморана да путујем о трошку јавног предузећа „Чистоћа“ у Пирот, Пријепоље, Рашку, Дивчибаре, Вршац, Мачву, Дрину....“

Она такође указује да су „запослени масовно уцењивани пословима, шеровањем, ботовањем, гласовима, петицијама, чланаринама, кредитима, местима у предшколским установама, геронтолошком центру, школама, јавном комуналном предузећу, водоводу, топлани...“, да је „преко удружења грађана која су се водила на запослене, странка прала симпатичне износе преко фиктивних пројеката на јавним конкурсима“, те да је четворо људи (међу којима и она) дало отказ.

Она каже и да је „радила у страначким канцеларијама заменице Скупштине Града Новог Сада, Бранке Бежанов, у просторијама у Радничкој 6. и члана Градског већа за образовање, Владимира Јелића.“ Затим тврди да је „на интернету наишла на аудио снимке на којима се на десетак места открива да су финансијери странке Андреј Вучић и Никола Селаковић, да сваки сигуран глас монархиста иде у њихову касу и на основу тога се повлаче средства за кампању у којој се изиграва опозиција.“ Такође тврди да су „седам хиљада евра за оснивање кол центра и гратис пропаганда правдали су се трошковима маркетинга јавних предузећа“.

Наводи даље и да је добила отказ (у јавној установи), када је одбила да спроводи кампању због неслагања са изласком странке у коалицији на локалним изборима са СНС.

Могући значај навода за питања из надлежности Агенције

Иако се назив политичке странке у објави не помиње изричито, на основу неколико показатеља се може утврдити да је реч о Покрету обнове Краљевине Србије. Наиме, помиње се да је реч о странци монархистичког опредељења, а затим се наводе и конкретна имена две особе које су функционери управо те странке.

Из објаве није потпуно јасно на који период се односи описано, али се може посредно закључити да су се описани догађаји десили током 2018, 2019 и почетком 2020. године, јер се наводи период од „готово две године“, који је трајао до локалних избора (расписаних у марту 2020).

У опису се указује да је ауторка текста била фиктивно запослена у јавној установи Позориште младих, чији је оснивач Град Нови Сад¹, а да је све то време обављала послове за политичку странку и да је у ствари за то била плаћена. Стога би предмет провере требало да буде истинитост тих тврдњи, а како би се установило да ли су годишњи финансијски извештаји политичке странке и извештаји о трошковима изборних кампања били потпуни.

Такође, предмет контроле из надлежности Агенције могло би да буде и поступање јавних функционера који су учествовали у наводном фиктивном запошљавању, односно одржавању таквог стања током „готово две године“, због могућности да су својим поступањем или непоступањем ставили интерес политичке странке испред јавног.

Такође, предмет контроле би требало да буду и наводи о „прању новца за странку“, који потиче са јавних конкурса, преко „удружења грађана која су се водила на запослене“. Конкретан модалитет наводних злоупотреба није ближе описан. Уколико су наводи истинити, могло би се претпоставити да је реч о неколико видова кршења Закона – лажном приказивању података о извору прихода, коришћењу средстава удружења за финансирање политичког субјекта, као и злоупотребе приликом додељивања средстава на конкурсима за удружења.

Најзад, ту је и тврдња о лажном приказивању трошкова маркетинга јавних предузећа, у вредности од 7000 евра, а који су искоришћењени за „оснивање кол центра“, при чему није јасно да ли је реч о „кол центру“ политичке странке који је финансиран из незаконитих извора или о неком другом виду злоупотребе јавних ресурса.

За Транспарентност Србија
Програмски директор
Немања Ненадић
Београд, 13.5.2020.

¹<http://www.kultura.gov.rs/lat/ustanove-kulture/pozoriste-mladih--novi-sad>